

Med de bemærkninger er vi altså meget skeptiske over for det her lovforslag med denne udvidelse, samtidig med at vi frygter, at det bliver en sovepude for kommunerne.

Så må jeg også sige, at dengang vi talte om seniorydelsen, diskuterede vi jo, om der skulle være en dagpengeret mellem to fleksjob. Det blev dengang afvist. Er det noget, der står på dagsordenen nu, når vi kommer lidt længere frem?

Annette Just (FP):

Lad mig med det samme sige, at Fremskridtspartiet ser på det her lovforslag som værende tekniske ændringer, som vi selvfølgelig går ind for.

Men der er problemer, netop når man taler om overgangen mellem to fleksjob. Det er der sagt en masse om. Jeg synes, vi skal give ministeren det håndslag at sige: Ja, vi vil gerne arbejde positivt for at få en fornuftig løsning på det problem. Og så tror jeg på, vi kan ende med at sige ja til det.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Da vores ordfører på det her område, fru Jette Gottlieb, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne komme med Enhedslistens melding til det her lovforslag.

Forslaget til lov om ændring af lov om seniorydelse drejer sig dels om en ændring af det kommunale tilskud til arbejdsgiveren og dels om en ændring af betegnelsen for stillingen.

På et eller andet tidspunkt må det siges: Man kan pakke meget ind i de rigtige ord. I USA har der været en hel bevægelse for indførelse af politisk korrekte gloser. Selv om man uden tvivl kan sløre kendsgerninger ved at vælge sine ord med omhu, er der dog endnu ingen, som har ændret på virkeligheden ved at ændre på en betegnelse. Nu må det ikke hedder skånejob længere, men fleksjob.

Ude på arbejdspladserne kender man begrebet flekstid som noget med, at man selv bestemmer, om man vil komme kl. 7 eller kl. 8, og det kan lyde, som om et fleksjob er et job, hvor man selv kan vælge vilkårene, hvilket ingenlunde er sandt.

Regeringen synes måske, at skånejob har en negativ klang, men for dem, som skal ind under ordningen, kunne det være rart, at man kaldte en spade for en spade.

Ledighedsydelsen er jo bare en glamouriseret udgave af beskårede dagpenge for folk med skavanker, og seniorydelser er en slags skånepension for dem på arbejdsmarkedet, der er nedslidte og kasserede. Ideen om, at man indfører en ledighedsydelse for folk, som bliver fyret fra et skånejob, udfylder et tomrum, idet disse mennesker er frataget muligheden for en normal arbejdsløshedsforsikring, men vi bryder os ikke om, at de med denne ledighedsydelse skal stilles ringere end andre, når de kun kan opnå 82 pct. af de maksimale dagpenge.

Jeg vil gerne gøre det helt klart, at vi i Enhedslisten mener, at det er langt bedre, at folk har et meningsfyldt job tilpasset deres arbejdsevne, end at de bare bliver smidt ud af fællesskabet og sendt på førtidspension.

I dag arbejder 300.000-400.000 mennesker med et handicap eller en lettere nedsat arbejdsevne i ordinære stillinger på normale vilkår ifølge Socialforskningsinstitutets nye redegørelse til regeringen. Kun 6.000 er ansat i skånejob med offentligt tilskud.

Vi hørte i går, at regeringen bl.a. med dette forslag satser på, at 30.000-40.000 personer skal i job på særlige vilkår. Jeg mener, at der er berettiget grund til at frygte, at alle de andre handicappede eller mennesker med nedsat arbejdsevne, som i dag er ansat på helt normale vilkår, for fremtiden vil blive presset over i skånejob med tilsvarende tab af rettigheder. Kendsgerningerne er, at arbejdsmarkedet de sidste 30-40 år netop har sparet og rationaliseret den slags job væk, som før i tiden naturligt var besat af mennesker med et mere sindigt tempo, men på samme vilkår som alle andre.

Nu vil man så genindføre dem kunstigt, og virksomhederne skal kunne bruge deres sociale ansvarlighed i markedsføring og reklameøjemed på samme måde, som når de står som sponsorer af Lykkehjulet eller årets julekalender. Vi opfatter det dog som et plus, at der efterhånden er opnået så stor almen forståelse for problemet med udstødning, at det rent faktisk kan bruges som en positiv markedsføring og ikke hånligt bliver afvist som perspektivløs blødsødenhed. Det er lykkedes at fastholde en almen fælles ansvarlighed for de svagere i samfundet på trods af mange kolde vinde, der har blæst fra højre.

Når alt dette er sagt, skal vi huske at sige, at vi støtter forslaget, som vi også selv har været med til at støtte i det socialpolitiske opløb.